

**GRIMM JACOB, GRIMM
WILHELM**

**DUCH WE
FLASZCE**

Grimm Jacob
Duch we flaszcze

«Public Domain»

Jacob G.

Duch we flaszcze / G. Jacob — «Public Domain»,

Któż nie zna opowieści o Aladynie i magicznej lampie? Czy wiecie jednak, że także w innych naczyniach mogą być więzione duchy? I to wcale nie anonimowe baśniowe stwory, a całkiem prominentne postacie świata legend i mitów. Przekonał się o tym syn pewnego drwala. Czy znalezienie zaklętej flaszkki pomoże chłopakowi spełnić marzenia i zostać lekarzem, czy może raczej przysporzy mu problemów? Kinder- und Hausmärchen, w Polsce nazywane najczęściej baśniami braci Grimm, to legendy i podania ludowe, zebrane przez Jacoba i Wilhelma Grimmów, XIX-wiecznych językoznawców. Zbiór, nierzadko zawierający sceny okrutne, początkowo nie był pisany z myślą o dzieciach i dopiero później został dostosowany do potrzeb młodszych czytelników, niektóre przez samych braci Grimm, inne przez późniejszych wydawców i tłumaczy. Choć od ukazania się pierwszego tomu minęło już ponad 200 lat, baśnie braci Grimm wciąż bawią, straszą i inspirują kolejne pokolenia.

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Jacob i Wilhelm Grimm

Duch we flaszcze

Żył raz sobie pewien drwal, który pracował od świtu do późnej nocy. Gdy w końcu zebrał trochę grosza, mówi do swego syna:

– Jesteś moim jedynakiem, chcę przeto¹ pieniądze, zaoszczędzony w ciężkiej pracy, wyłożyć na twoją naukę. Jeżeli wyuczysz się czegoś gruntownie, to będziesz mnie żywił na starość, gdy mi członki² zdrętwieją i będę musiał siedzieć w domu.

Syn drwala wstąpił tedy³ do wyższej szkoły i pilnie się uczył, zdobywając pochwałę od nauczycieli.

W szkole tej przebył czas pewien, ale gdy przeszedł parę kursów i jeszcze się nie wydoskonalił we wszystkim, ojciec zubożał i musiał doń powrócić.

– Ach! – rzekł ojciec zmartwiony – nie mogę łożyć⁴ dalej na ciebie, bo w tych ciężkich czasach trudno mi więcej zarobić, niż na chleb powszedni.

– Kochany ojcze, – odrzekł jednak, – nie kłopotuj się⁵ o to; jeżeli taka wola Boża, to wszystko pójdzie dla mojego dobra. Już ja się zastosuję do tego.

Gdy ojciec wybierał się do lasu na obróbkę drzewa, syn mówi:

– Pójdę z ojcem i będę ojcu pomagał.

– Ależ mój synu – odparł ojciec – to będzie dla ciebie za trudne, ty nie jesteś przyzwyczajony do ciężkiej roboty, nie wytrzymasz długo, wreszcie mam tylko jedną siekiere i brak mi pieniędzy na kupno drugiej.

– Niech ojciec uda się do sąsiada – odparł syn – on ojcu pożyczy siekiery, dopóki nie zarobię na inną.

I ojciec pożyczył siekiery od sąsiada a nazajutrz o świcie wyszli obaj razem do lasu. Syn pomagał ojcu i wcale nie okazywał zmęczenia.

Gdy już słońce stanęło nad nimi, rzecze ojciec:

– Trzeba wypocząć i zjeść obiad, zaraz robota pójdzie nam raźniej.

Ale syn wszedł w głąb lasu, spożył swój chleb, był bardzo wesół i rozglądał się po gęstwinie, czy mu się jakie gniazdo ptasie nie trafi. Chodził tu i ówdzie, aż wreszcie doszedł do olbrzymiego dębu, którego pięciu ludzi nie mogłoby objąć. Stanął i pomyślał sobie, że na takim dębie pewnie niejeden ptak zakłada swoje gniazdo.

Nagle wydało mu się, że słyszy jakiś głos.

Zaczął nasłuchiwać i wyraźnie usłyszał następujące słowa, wymówione bardzo głuchym tonem:

– Wypuść mnie, wypuść mnie!

Rozejrzał się dookoła, ale nic nie mógł odkryć; zdawało mu się, że głos wychodzi z ziemi, więc zawołał:

¹ przeto – więc, zatem. [przypis edytorski]

² członki – kończyny. [przypis edytorski]

³ tedy (daw.) – więc, zatem. [przypis edytorski]

⁴ łożyć na kogoś – ponosić wydatki na rzecz kogoś. [przypis edytorski]

⁵ kłopotać się – martwić się, niepokoić się czymś. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.